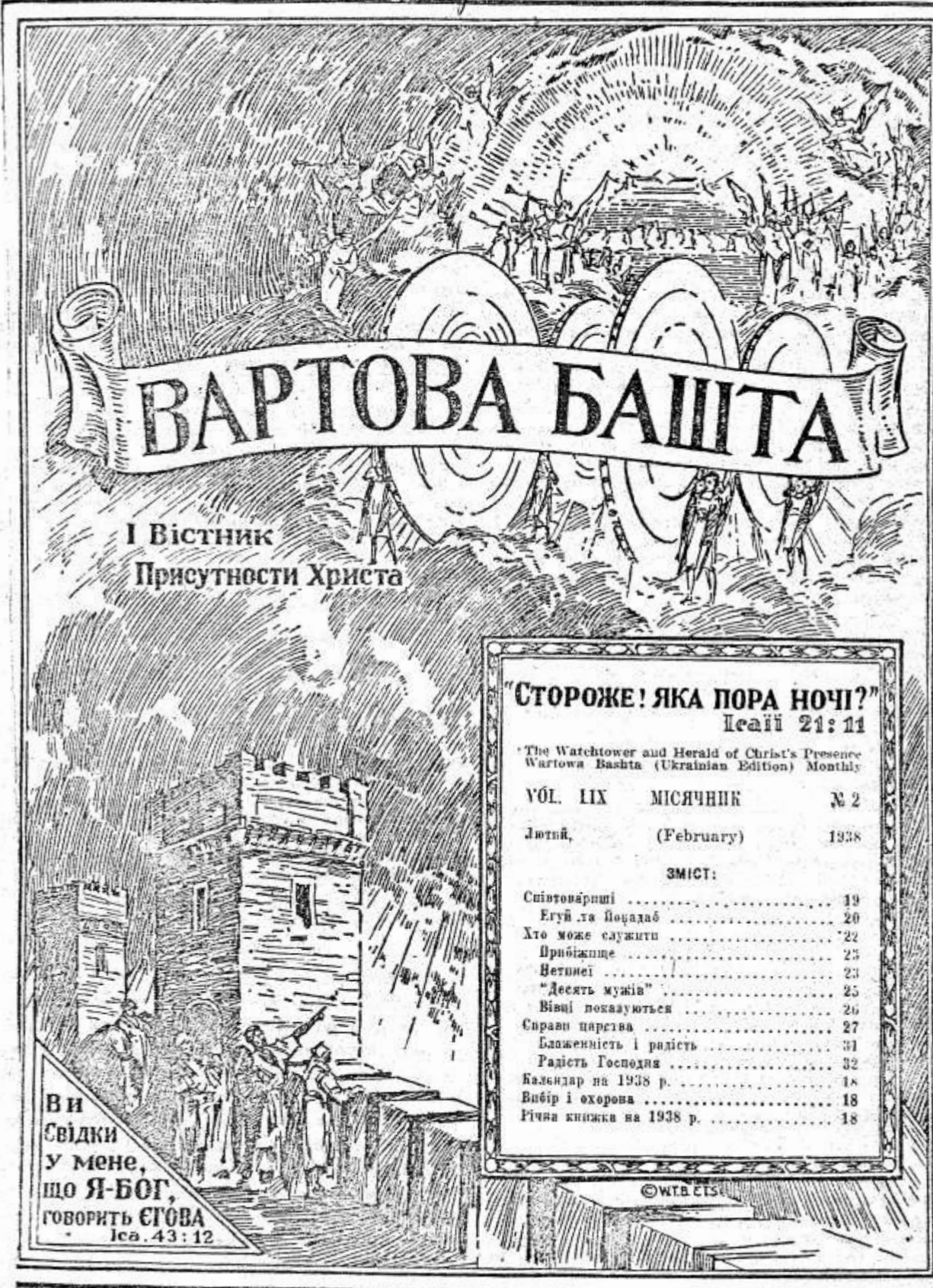

ВАРТОВА БАШТА

І Вістник
Присутности Христа

"СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ?"
Ісаїї 21: 11

The Watchtower and Herald of Christ's Presence
Wartowa Bashta (Ukrainian Edition) Monthly

ВОЛ. LIX МІСЯЧНИК № 2

Лютий, (February) 1938

ЗМІСТ:

Співтовариші	19
Егун та Попадаб	20
Хто може служити	22
Прибіжниця	23
Ветиней	23
"Десять мужів"	25
Віви показуються	26
Справи царства	27
Блаженність і радість	31
Радість Господня	32
Календар на 1938 р.	18
Вибір і охорона	18
Річна книжка на 1938 р.	18

**Ви
Свідки
у мене,
що Я-БОГ,
говорить ЄГОВА**
Іса. 43: 12

© WTB & TS

ВАРТОВА БАШТА

Published Monthly By

WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY
117 Adams Street Brooklyn, N. Y., U. S. A.

OFFICERS

J. F. RUTHERFORD President W. E. VAN AMBURGH Secretary

"Діти твої навчатиме сам Господь, і великий мир і гаразд буде проміж синами твоїми" — Ісаї 54: 13.

СВЯТЕ ПИСЬМО ВИРАЗНО УЧИТИ

ЩО ЄГОВА є єдиний правдивий Бог, перебуваючий од віків до віків, Сотворитель неба й землі й Дотель життя для усіх створінь; г' Логос був початком Божої творини й активним слугою в творенні всіх річей; що той Логос тепер Господь Ісус Христос у славі, одигнений в всяку силу на небі й на землі, і тепер є головним виконавчим Чинником замірів Бога Єгови.

ЩО БОГ створив землю для чоловіка, сотворив совершенного чоловіка для землі й поставив його на ній; що чоловік добровільно переступив Божий закон і був засуджений на смерть; що задля Адамового гріху всі люди родяться грішниками і без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком, і чоловік Ісус перетерпів смерть, щоб набити викупну ціну для всього роду людського; що Бог воскресив Ісуса до божественної природи й виславив його понад усіх творини й понад усі імена і одягнув його у всяку силу й владу.

ЩО ОРГАНІЗАЦІЯ ЄГОВИ називається Сном, і що Ісус Христос є Головою її й правильним царем світа; що помазани й вірні послідователі Ісуса Христа — се діти Снону, члени Єгової організації і його свідки, котрих задача й привилей є свідкувати про найвищість Єгови, говорити про його заміри вглядом людства, про які навчає Біблія, й нести овець царства всім, що хотять слухати.

ЩО СВІТ скінчився й Єгова посадив Господа Ісуса Христа на престолі влади, котрий скинув Сатану з неба й почав установити Божє царство на землі.

ЩО ПОМІЧ і благословенства для народів землі можуть прийти лише через царство Єгови під владою Христа, котре то царство вже тепер зачалось; що незадовго Господь знищить сатанську організацію і установить справедливість на землі, і що в тім царстві всі, що будуть послужити справедливим законам, будуть привернені й будуть жити вічно на землі.

КАЛЕНДАР НА 1938 Р.

Річний текст на календарі 1938 р. звучить: "Не біється, се Божа війна." (2 Паралл. 20: 15) Малюнок на сім календарі особливо відповідає змісту текстові і прекрасно змальовує його і його роботу. Показує образ того календаря знаходиться лист президента Товариства, подаючи різні періоди злученої праці протягом року і служить як відносник для вісників царства. Сей календар також подає дати цих періодів свідоків. Зборний слуга повинен зібрати всі замовлення, і прислати разом з замовленням, 25 ц. за кожний, або 1. дол. за п'ять.

ВИБІР І ОХОРОНА

Дві нові книжечки можна дістати в українській мові. Вони є ВИБІР І ОХОРОНА. Всі українські збори повинні замовити записки цих книжечок. Безплатно злучені з англійським збором, звернені на не ввагу слугі збору, коли такої літератури потрібно в території. Безплатно ж вам треба кілька примірників зараз, так вишлите нашу датку до Товариства Вартової Башти, по 5 ц. за примірник.

МІСІЯ (ЖУРНАЛА)

Сей журнал виходить в тій цілі, щоб допомогти людям пізнати Бога Єгови і його заміри, як про се навчає Біблія. Він містить в собі науку Святого Письма для допомоги свідків Єгови. Він уможливає систематичне студіювання Біблії для всіх своїх читачів і старається о іншу літературу яко помічю в таких студіях. Він поміщує відповідний матеріал для проповідування через радіо й для інших знарядів публічного навчання з Святого Письма.

Він точно тримається Біблії яко авторитету своєї науки. Він цілковито вільний й відділений від усіх партій, сект або світських організацій. Він цілковито й безвинно стоїть по стороні царства Бога Єгови під правлінням Христа, його любого Царя. Він не прибирає догматичної міни, а радше заохочує до уважного й критичного розсуджування свого змісту в світлі св. Письма. Він не жімається в жадні суперечности, ані його сторінки не отворені для персональних справ.

Річна Передплата

Річна передплата на Вартову Башту в Злучених Державах вносить \$ 1.00, в Канаді й в інших краях \$ 1.50; в Великій Британії, Австралії, і в Південній Африці 7 ш. Передплату в Злучених Державах треба вислати через поштової переказ, експрес ордер, або банківний переказ. В Канаді, Англії, Південній Африці й Австралії, передплату треба вислати до відділу в тім краї. В інших краях можна вислати передплату до бюро в Брукліні, але лише через міжнародний поштової переказ.

Заграниці Бюра

British 34 Craven Terrace, London, W. 2, England
Canadian 40 Irwin Avenue, Toronto, Ontario, Canada
Australasian 7 Beresford Road, Strathfield, N. S. W., Australia
South African Boston House, Cape Town, South Africa

Просимо в кождім случаю адресувати на імя Товариства

(Сей журнал виходить на кількох мовах.)

Для білих, що не можуть заплатити за сей журнал, а щиро бажають його читати, вислаємо даром, безплатно се попросити. Ми радісно бажаємо допомогти таким потребуючим, але після поштової регули, вони мусять прислати письмевну записку кожного року. Увага для передплатників: Посідку за отриману передплату чи то нову чи відновлену ми не вислаємо, хіба що о се попроситься. Змінення адреси для тих, що повідомлять, робимо в протязі одного місяця. Один місяць перед скінченням ся передплати ми вислаємо карточку-повідомлення з журналом.

Yearly subscription price, \$1.00; Canada and foreign, \$1.50.
Entered as second-class matter February 14, 1924, at the post office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

РІЧНА КНИЖКА НА 1938 Р.

Річна Книжка на 1938 р. буде обніматиме начерки, котрі робили ся книжку попередніх років так велим дорожочинною річю для всіх, що заявили себе по стороні Єгови і котрі живо інтересуються і беруть участь у проголошенню його імя і царства. Заїт президента в сій книжці містить точний і ясний стан річей Господньої роботи в різних краях, показуючи подрібно діяльність і амаганя і наслідки зроблені в протязі закінченого року. Міститься там також і річний текст на 1938 р. і виснаження того ж. Сей текст, разом із вибраними щоденними текстами і виснаженнями взяті в Вартової Башти, робить сию Річну Книжку щоденком помічю і ужиттям для всіх вірних в Господі. Лише отримане число з видано сії книжки, отже приймається датку 50 ц. за примірник. Збори повинні заслати свої замовлення через зборового слугу, щоб зменшити кошт пересилки.

ВАРТОВА БАШТА

І Вістник Присутности Христа

VOL. LIX

Лютій, 1938

№ 2

СПІВТОВАРИШІ

[Переложено з англ. "Вартої Башти" з 15-го серпня, 1937]

"І інші вівці маю, що не сієї кошари; і тих я мушу привести, й голос мій почують, і буде одно стадо, й один пастир." — Йоана 10: 16.

ГОСПОДЬ Ісус говорить про обидві громаді як про "вівці", очевидно вживаючи сей символічний вираз указуючи на послушенство, бо вівці є нижні й послушні. (Йоана 10: 7-16) Ісус положив своє життя за овець а не за козли: "Душу мою кладу за вівці." (Йоана 10: 15) "Як Син чоловічий не прийшов, щоб служено Йому, а служити, й дати душу свою яко викуп за многих." (Мат. 20: 28) Ісус положив своє життя за тих, що повірили в Нього і служать Йому в послушенстві до Божих приказів. Кров-Життя Ісуса Христа купила тих з роду людського, що вірують і є послушні, а не за нікого іншого. Жертва викупу не принесе користи добровільним і умисним грішникам. Адам був добровільним грішником, тому що він був свідомий о Божім законі й був засуджений на смерть яко наслідок свого непослушенства. Отже написано є: "Адама не зведено; жінка ж, як зведено її, була в переступі." (1 Тим. 2: 14) Нема причини вірувати, що жертва викупу була дана в користь Адама, але що вона була дана за потомків Адамових, котрі вірують в Господа Ісуса Христа і є послушні. Говорячи про Господа Ісуса, пророк Йоан Христитель сказав, якож написано: "Хто прийняв свідкування Його, ствердив, що Бог правдивий. Кого бо післав Бог, той слова Божі говорить; бо не мірою дає Бог Духа. Отець любить Сина, і все дав у руки Йому. Хто вірує в Сина, той має вічне життя; а хто не вірує Синові, не бачити ме життя, а гнів Божий пробуває на йому." — Йоана 3: 33-36.

"Людська видумка про "всесвітнє спасення", що остаточно Бог спасе усіх, цілком не згаджається з писанням ані з розумом. Всі писання доказують, що хто отримає спасення, той мусить вірувати в Бога і Ісуса Христа і бути послухним. Спасення походить від Бога і через Ісуса Христа і дається його лише тим, що вірують і слухають Бога і Христа. "Плата бо за гріх смерть, дарування ж Боже — життя вічне в Христі Ісусі, Господі нашім." (Рим. 6: 23) "І, звернувшись, [Ісус Христос] ставсь усім, що слухають Його, причиною спасення вічного." (Жид. 5: 9) "Бо пера початись судові від дому Божого; коли ж найперш од нас, то який кінець тих, що не коряться благовістю Божому? І коли пра-

ведник тільки що спасеться, то безбожник і грішник де явиться?" (1 Петр. 4: 17, 18) Відносно тих, що не слухають Господа Бога, є написано, що Ісус, Виконатель Єговів, знищить їх: "В огні поломяному даючи відомщене тим, що не знають Бога і не коряться благовістю Господа нашого Ісуса Христа. Вони приймуть муку, погибель вічну від лица Господнього і від слави потуги Його." — 2 Сол. 1: 8, 9.

"Хто ж се ті дві громаді, уподоблені до овець, що приймуть благословенства Єгови? Вони є назначені у св. Письмі як "маленьке стадо", котре буде співтоваришити з Ісусом Христом в Його царстві (Луки 12: 32), і "велика громада", котра вічно буде служити Богу Єгові на землі. Маленьке стадо є вибране найперше, а "інші вівці" або велика громада є вибрана опісля, і тому Ісус сказав про сих дві кляси: "Я пастир добрий, і знаю моїх, і знають мене мої. І інші вівці маю, що не сієї кошари; і тих я мушу привести, й голос мій почують, і буде одно стадо, й один пастир." — Йоана 10: 14, 16.

"Здається, що дуже конечним в теперішнім часі є, щоби ті, що підпринались служити Богу і Ісусу Христу, пізнали і зрозуміли ті дві громаді Господніх овець і задачу і відвічальність кожної і відвічальність одної до другої. Як виглядає, то на землі знаходиться дехто іще з "малого стада", і співтоваришить із тими, що становлять велику громаду. Як виглядає, то в умах кожної кляси знаходиться замішання щодо властивого споріднення одної кляси до другої. Кажуть, що між декотрими то навіть існує незгода. І справді нема тут дійсної причини на таку незгоду, і тому де незгода існує, там мусить бути непорозуміння або невластивий дух в одній або другій громаді. Коли ж властиве споріднення тих двох громад зрозуміється у світлі Писань, тоді не повинно бути труднощі для тієї земної кляси, а тим більше і для тієї другої, побачити свою позицію і вірно і радісно сповняти свою приписану задачу.

Перед приходом Господа Ісуса вірні люди служили Богу, але тоді іще провізія дістати вічне життя не була зроблена. Із смертю і воскресенням Господа Ісуса Бог отворив дорогу до вибрання найперше духової кляси, а опісля отво-

рено дорогу для земної кляси зібрати її в коша-ру Господню. Не є тут ціль входити подрібно у жертву викупу, але радше вияснити правдиве і після писання споріднення між духовою а земною громадою, памятаючи, що жертва викупу запевнена для обидвох громад, тому що нема іншої дороги до життя. — Діян. 4: 12.

ЕГУЙ ТА ЙОНАДАБ

*Річи які стались в Ізраїлі і з тими, що співтоваришили з Ізраїлем, були записані "як примір для них" (англ. перек.) для просвітчення тих, що живуть на землі при кінці світа, що значить теперішній час. (1 Корин. 10: 11) Йдучи після цього Господнього правила, посвятивши сьогодні можуть дістати властиве споріднення "малого стада" до "великої громади". Писання радять обидвом сим громадам: "Всім, що маєш, набувай розуму." (Прип. 4: 7) Се значить, що найважливішою річю є дістати властиве вирозуміння нашого споріднення до Єгови і Ісуса Христа і один до другого. Ціль обидвох сих громад мусить бути одна щоби їм угодити Богу. Та ціль мусить бути несамолюбна, і тому сотворіння мусять кермоватися любов'ю або несамолюбністю в службі Бога і Христа. Потім, як Єгова відкрив своїм людям значіння свого Слова відносно Егуя, тоді Він вияснив своїм людям на землі значіння виразу "велика громада". В той то час Божі люди зачали розуміти ті дві громади котрі скористають з викупу і котрим Єгова дасть спасення й вічне життя.

*Позаяк ті прообрази і типи були зроблені для нашої користі, тому їх треба вважати як провідника до набуття властивого знання. Егуй був чиновником в Ізраїлі зайнятий в роботі виконуючи присуди Єгови проти диявольських релігійоністів. Він був помазаний або назначений виконати ту призначену роботу, і він зачав виконувати її після Божого розказу. В першій мірі Егуй представляв Ісуса Христа, великого Виконателя Єгови, котрий виконує присуди Єгови проти Диявола і його організації. Релігія, се головна часть диявольської організації. Егуй також представляв вірних членів тіла Христового. Егуй уже був стратив сорок два диявольських релігійоністів, котрі попирали невірного царя Ізраїльського, і далі поступав з своєю роботою виконання присудів коли він стрінув Йонадаба. "І поїхав ізвідти, й стрінув Йонадаба Рихабенка, що йшов зустріч його, й сказав йому: Чи твоє серце так до мене прихильне, як моє до твого серця? І відказав Йонадаб: Так. І каже Егуй: коли так, дай руку. І подав той руку свою, й посадив він його до себе на колесниці. Та й промовив: Ідз зо мною, й приглянься мой ревності до Господа, от і посадили його на колесниці." — 2 Цар. 10: 15, 16.

*Хто був Йонадаб? Він був син Рахаба. Потомки Йонадаби були знані як Рехабіти. Вони не були Жидами, і тому не були в угоді через закон з Єговою. Вони викали задля охорони до Єрусалиму і там вони доказали їх невинність;

і очевидно вони не були одні із тих, що намагались погубити Божого пророка Еремію, але стояли по стороні справедливости. (Ерем. 26: 8) Єгонадаб котрий в писаннях також названий Йонадаб, був чесний чоловік. Він був проти диявольської релігії. Він не був релігійоністом. Він пізнав Бога Єгову і старався служити Йому. Його потомки, дім Рехабітів, були чесні й ширі люди, котрі пильно сповняли свої обітницї й угоди хотїя зроблені людям. Се показує, що хто оцінює Божу доброту, той найперше показує чесноту. І Се даліше полирає закінчення, що вірности вимагається від тих, що бажають угодити Богу. Отже Йонадаб ясно представляє ту клясу людей на землі, котра в часі приходу Ісуса Христа, великого Чиновника, покаже добру волю до Бога і Його організації, і є проти диявольської релігії, включаючи і тих, що практикують так звану "Християнську релігію". Вони є ширі люди, що вірують і чинять правду, і коли вони пізнають Бога і Його царство, то вони шукають Його. Коли приглянутися спорідненню Егуя до Йонадаба, то можна бачити властиве споріднення великої громади до малого стада.

*Егуй бачив Йонадаба що він йшов до нього. Се показує, що люди доброї волі шукають Господа і питають дороги до Сиона, себто, до Божої головної організації. Егуй ласкаво прийняв Йонадаба і сказав до нього: "Чи твоє серце так до мене прихильне, як моє серце до твого серця?" Серце се гніздо задумів, відкриваючи напрям того, що розпочинає якесь діло. Ціль Егуя була чинити волю Божу і чинити її з дійсною радістю. Йому припоручено виконати ту роботу і він виконав її з радістю. Він воював проти диявольської релігії, що зневажала імя Боже. Отже він указав чисте серце посвячене до Бога і Його закону. На питання Егуя Йонадаб сказав: "Я з тобою і моє серце з твоїм серцем". Інакше сказати, Йонадаб був у повній симпатії і згоді з роботою Егуя, і бажав прилучитися до нього в його роботі. Тоді Егуй подав свою руку Йонадабові і взяв Йонадаба до своєї колесниці. Яким є, що се представляло, що Ісус Христос запрошує людей доброї волі, що поставили своє серце чинити волю Божу, до Божої організації. Тоді Егуй сказав до Йонадаба: "Приглянься мой ревності до Господа"; що значить 'Прийди і я покажу тобі моїми ділами, що я маю віру в Бога і що я маю горяче бажання чинити Його волю.' Йонадаб їхав з Егуєм і заїхав до місця де диявольські релігійоністи поклонялися, і там він діяв під керівництвом Егуя. Він стався співтоваришом у службі Егуя, Божого помазаного слуги. Сей пророчий образ тепер саме у сповненню. Ісус Христос, Більший чим Егуй, є тепер у храмі Єгови, одягнений вповну силою і властью, і виконує присуди Бога Єгови. Ті з храму або помазана громада є співтоваришами з Ісусом Христом яко члени "вірного і розумного слуги", ділаючи по приказу Господа Ісуса

Христа. Отже силою їх споріднення до Ісуса Христа вони також є представлені в Егуйові. Позатипічний Йонадаб, себто, люди доброї волі, є проти диявольської релігії і тепер вони шукають Ісуса Христа, щоби вони могли пізнати дорогу до Божої організації. Вони тепер мусять бачити ревність позатипічного Егуя, Ісуса Христа. Написано є пророчо про Господа Ісуса Христа: "Чужим став я братам моїм, і чужинцем синам матері моєї. Бо ревність для дому твого ізсушила мене, і зневага тих, що тебе зневажають, впала на мене." (Пс. 69: 8, 9) Ціль Егуя в тім, що він запросив Йонадаба прийти і придивитись ревності його, очевидно була та, щоби Йонадаб міг навчитися чого вимагається від тих, що служать Богу, і се показує, що велика громада мусить також посідати ревність Господнього дому. Усі мусять несамолюбно посвятитися Богу і Його царству. Такої самої віри і посвяти якої вимагається від малого стада вимагається і від великої громади. Отже з того виринає питання в умах тих, що йдуть вузкою дорогою.

ПИТАННЯ

12 Слідуючі питання від часу до часу ставлять декотрі з обидвох громад і дехто сумнівається що він має робити. Ті питання є: В організації і службі Господній на землі, хто може голосувати підчас вибирання слуг збору? Хто може служити у виконанні роботи організації? Хто може перепроводжувати студію в зборі? Чи се намісці для Йонадаба служити разом з останком? Властиву відповідь на ці питання можна зрозуміти лише тоді коли зрозуміється властиве споріднення членів храму до Йонадабів або до тих, що становлять велику громаду. Правдива відповідь на повисші питання мусить бути в повній гармонії з Писаннями.

13 Повіdomляють, що декотрі члени організації, і котрі признають себе за помазанників, кажуть до Йонадабів щось подібне до сих слів: "Я помазанник; а ти ні. Егуй провадив колесницею, і ти мусиш розуміти, що се я проваджу сю організацію." Таке висловлення є цілком мильне, бо не є в гармонії з писанням. Се що Егуй поганяв колесницею головню представляло Ісуса Христа Царя, котрий має керму над цілою організацією і всіма особами в ній. Ніхто з людей не поганяє тієї колесниці, що представляє Божу організацію. Всі є слугами. Члени громади храму на землі в тілі служать іще під розказом Ісуса Христа, Більшого-чим-Егуя, і се не є їх припоручення кермувати організацією. Вони не є наставниками, але слугами Господніми, і вони мають спеціальну задачу до виконання, котрі то задачі є написані в св. Письмі. Егуй не був нікчемним до Йонадаба, а що Егуй також представляв помазаних членів храму, під їх Головою, Ісусом Христом, то се доказує, що громада храму не може бути нікчемною до "інших овець" або Йонадабів, а все старається помочі їм.

14 Хто ж тоді може властиво голосувати і вибирати слуг збору помазанників? Лише ті, що є помазанниками, бо вони є членами організації Господньої і їм припоручено Господом ділати під Його керівництвом. Вони все повинні голосувати перше попросивши Господа о керівництво. Йонадаб не був поручений або помазаний, так і кляса або громада котру Йонадаб представляв, не є поручена або помазана. Голосувати у зборі не є привилей або свобода права голосувати яку мають горожани народів світа. Голосування на слуг у церкві — се повинність або задача положена на тих, що є членами помазанника або громади храму. (Діян. 14: 23) Той що не признає себе бути членом громади храму не повинен бажати мати власть голосувати, але повинен радуватися бути в гармонії з волею Господню вираженою через Його помазану громаду і охочо служити під тим, що був вибраний для тієї цілі. Господь Ісус кермує своєю організацією через членів храму. Егова ділаючи через Ісуса Христа поміщує членів після Його влодобу. (1 Корин. 12: 18) Ісус Христос є Чинником Егови у виконанні Божих замірів. Члени Його тіла поступають після керівництва Господа Ісуса Христа. Йонадаби або "інші вівці" не мають такого споріднення до Господа.

15 Йонадаб не вибрав собі свого місця в колесниці, ані він не старався поганяти колесницею. Він був там робити те, що йому сказано, і він се робив. Ідучи за сим прообразом, Господь Ісус Христос запросив своїх "інших овець", Йонадабів, знайти прибіжище у своїй організації і йти з Ним; але у Писаннях нема нічого сказано, щоби вони мали розказувати помазанникам хто з них має служити або займатися якусь позицію між помазанниками. Йонадаб повинен всегда пам'ятати, що він з ласки Господньої, знайшов охорону в Його організації, і если його серце є в гармонії з Господом, то він буде радувати ся чинити те, що є воля Божа. Голосувати на слуг в церкві не побільшає його привилею ані не побільшає його охорони, ані коли він не голосує се не відбирає нічого від нього. Вибрання слуг в церкві повинно робитися лише по тім, коли попроситься Господа о керівництво, і тоді члени церкви або храму повинні ділати. Самолюбство муситься відложити на бік, і ніхто не повинен голосувати задля причини щоби поставити когось на якусь позицію, а радше він повинен голосувати щоби воля Божа була виконана у вибранню відповідної особи.

16 Коли Мойсей, також тип на Ісуса Христа, зібрав завітуючих Божих людей в Моаб, поучив їх в гармонії з волею Егови Бога. Він научив їх головню відносно тих, що мали провідничити в службі. Він сказав: "Возьміть собі людей мудрих, і що знаєте їх, по ваших поколіннях, щоби я поставив їх головами над вами." (5 Мойс. 1: 13) Ті що є вибрані яко слуги в церкві повинні мати глибше оцінення їх власного споріднення

до Господа і до їх братів. Йонадаби знаходяться з помазаним останком, щоб вчитися і ділати з останком в гармонії з Господньою волею.

ХТО МОЖЕ СЛУЖИТИ

¹⁷ Відносно того хто може служити в організації Господній, то це зовсім інша справа. Усі, що згодні чинити волю Божу, є Його слугами. Отже писання кажуть, що помазаники і "інші вівці" є Його слугами, і се їх привилей виконувати службу оскільки вони мають нагоди, будучи порушені до сього дійсною ревністю або горячою любов'ю до Бога. Всі слуги Господні є співтоваришами, і всі повинні старатися служити в точній гармонії з Господньою організацією і також в душі Господній. Головна ціль служби є проголосити ім'я й царство Єгови і чинити се в гармонії після керівництва Господнього. Все що робиться повинно робитися на славу Божу, і щоб Його ім'я прославити не зважаючи на ніяку пошану людей. Коли помазаний останок і Йонадаби співтоваришають разом у службі, тоді останок що має виrozumіння і ревність до Господа повинні провідничити в службі, а інші повинні співділати разом в гармонії з ними.

¹⁸ Чи є на місці вибирати Йонадаба як члена комітету служби? Так серед певних обставин. Повинністю збору є доглянути, щоб робота служби була властиво організована на славу Бога й Його царства і тому виконана в порядку. Якщо хтось є у зборі з помазаними, що указує духа Господа Ісуса Христа, сим повинно датися першенство коли вибирається комітет служби. Якщо ж є хтось, що називає себе помазаником, а однак не показує дійсної ревності до Господа, тоді таких одиниць не повинно ставитися в комітеті служби. Якщо ж у зборі є такі, що називають себе Йонадаби і показують дійсну ревність для Господа, і сим показують, що їх серце є посвячене Богу і Його царству під Христом, таких людей можна ставити в комітеті служби і вони повинні служити широко і вірно. Всі члени збору, помазаники й Йонадаби, повинні працювати в гармонії як співтовариші. Йонадаби тут є помічниками виконати роботу служби.

¹⁹ Хто може властиво перепроводжувати студію Слова Господнього? Якщо у зборі є хтось присутній, що є дорослими мужами в Христі Ісусі і котрі є помазаниками і показують ревність до Господа, і якщо вони є здібні перепроводжувати студію в розумний і корисний спосіб, таких людей треба вибирати як провідників студії. Якщо ж присутні на студії є Йонадаби, то певно тоді на місці вибрати одного з між себе котрий є Йонадабом бути провідником студії. Ціль всіх таких студій є, щоб учасники росли в значінні і в душі Господній, і ціль сього ніколи не повинна бути, щоб віддати честь тій особі, що перепроводжує студію. Учителями є Бог Єгова і Ісус Христос. (Іса. 30: 20) Ті що мають ревність до Господа і годні пояснювати, повинні бути вибрані перепроводжувати студію. Хиба що чоловік старається перепро-

ваджувати в спосіб корисний для присутніх, інакше його не треба вибирати на провідника студії.

²⁰ Чи булб на місці для Йонадаба провадити робітників на поле служби в такій разі, коли вибраний слуга не є присутній? Коли робітники зійдуться разом йти на поле служби, і зборний слуга не є присутній, а лише Йонадаб присутній, що є посвячений Господеві і котрий показує дійсну ревність до Його дому, то се на місці для одного із таких людей бути вибраним провадити в поле служби. Часом хтось що має духа "вибраного старшого" остро критикує Йонадабів за такий напрям, і така критика є цілком не на місці. Тут наводимо слідуєчі писання, які поперта повисше наведеного заключення, і котрі показують, що Йонадаби є помічниками і співтоваришами помазаників, що задача головування на слуг зборних лежить на помазаниках, і що всі, що посвятили себе Богу і Його Цареві, повинні разом служити на славу Царя і Єгови.

НОЙ

²¹ Єгова зробив різні образи і типи предсказуючи Йонадабів або "велику громаду" і між ними є слідуєчі: Ной і сім членів його родини представляли дві класи, себто, "маленьке стадо" і "велику громаду". "І рече Бог до Ноя: Увійди сам і весь дом твій у ковчег; бо тебе вбачав я праведним передо мною в сьому роді. Від усякої ж скотини чистої введи до себе по семеро, самця і самицю, від скотини ж нечистої по парі, самця і самицю, і від птаства небесного по семеро, самця і самицю, щоб насінне живе переховати по всій землі. Ще бо сім день, і дошувати му на землю сорок день і сорок ночей, та й вигублю з лиця землі всяке живе, що сотворив. І вчинив Ной усе, що заповідав йому Господь Бог." — 1 Мойс. 7: 1-5.

²² Ной був вповні призначеним "провідником праведності", ділаючи під-приказом Єгови. (2 Петр. 2: 5) Нема жадної записки, що Ной наймав помічників окрім своєї родини до будови ковчегу. Його родина представляла людей котрі роблять що лишень можуть, отже представляли ту саму класу, що Йонадаб, т. є, велику громаду. Коли Ной впроваджував звірята в ковчег, то його родина, або прототип на Йонадаба, безсумніву помагали в тій роботі яку їм приписав Ной і се вони робили, щоб з милости заховати життя, і відносно котрих живих створінь Єгова опісля зробив умовини віковичної угоди. У ковчезі, як перед потопом так і по потопі, були щоденні задачі до виконання як обходити створіння в нім, і родина Ноя давала свою поміч в тім ділі, і сим предсказувала, що мають робити Йонадаби як помічники й співтовариші останка. Дім Ноя був признаний Богом Єговою задля Ноя. Певно, що Ной мав розказувати членам своєї родини що вони мали виконувати. Родина Ноя була перенесена із старого світа, будучи охоронена і збавлена від потопу. Так і

ті, котрих вони представляли, велика громада, мають обітницю, що вони перейдуть через Армагедон.

ПРИБИЖИЩЕ

²³ Хто поповнив злочин ненарочно і утікав, той міг утечи до міста прибіжища і знайти охорону там. "Про синів Ізрайлевих [ті що в релігійних організаціях і котрі стараються утекти із них] і про приходня [не-релігійних, що не співтоваришать з жадною церковною організацією і котрі втікають з диявольської організації до Господа], і про такого, що пробуває між вами, щоб можна втікати туди кожному, хто ненароком забив людину." — 4 Мойс. 35: 35.

²⁴ Убийник мав стати на суд, і мав доказати, що кров яку він пролив не була із злоби і що він зробив се ненарочно. (4 Мойс. 35: 24, 25) Такі люди доброї волі, Йонадаби, мусять стати на суд і доказати що їх минулий напрям у світі Сатани був випадковий або з невідомості або з причини їх народження, навчання або що иншого, і се вони мусять доказати і звернутися до напряму признаного Господом, котрий є одобренний Ним. Окрім священників і Левітів жили ще інші люди у тім місці прибіжища. (4 Мойс. 35: 6; Суд 9: 1-6; 2 Сам. 2: 1-4, 11) Убийник, що втік у місто прибіжища мав дістати поміч дармо, але його перебування там було на тій підставі, що він мав постійно перебувати в тім місті і бути послухним правам того міста і бути занятим в тім місті, так щоб він не був тягарем иншим мешканцям того міста. Апостол оголосив те саме правило. (2 Солон. 3: 8-12) Всі мусять працювати, инакше вони не повинні їсти. Убийник дбав о добро міста Левітів, і мусів триматися в границях того міста, т. є; Божої організації, аж до смерті первосвященника, що значить до скінчення священничої роботи церкви і аж вона переміниться у воскресенню. Хто так утік до міста, той не був урядовим членом того міста, але він отримав охорону і поміч й потіху від міста если згаджувався з правами його.

ГАБАОНІ

²⁵ Габаоні не були Ізраїльтянами, однак вони прийняли Йозуя і поставили себе під його розказ і Йозуя зробив їх "дроворубами і водносами". Йозуя представляв Ісуса Христа, котрий тепер каже до не-помазанників, що шукають Його: "Оце ж ви будете раби проклятуші [т. є, посвячені Богу Єгови, Його слугами; отже ніхто з людей не має права убити вас (3 Мойс. 27: 28), але ви мусите бути послухні Господеві]; і ніхто з вас не вийде на волю, будете дроворубами та водносами для дому [Сиону, Божої організації] Бога мого!" — Ісуса Нав. 9: 23.

²⁶ Завважте се, що Габаоні нічого не мали до діла з вибиранням або з назначенням Левітів до служби, але вони помагали Левітам котрі були назначені служити після Божого вибору. Габаоні, будучи "дроворубами і водносами" напевно мали представляти тих слуг, що виконують

їх роботу до якої вони були назначені через священники Господні, себто через помазанники Господнього дому. Габаоні вповали на Йозуя в їх боротьбі й у своїй тісноті вони просили Йозуя поспішити з помічю для них і сказали: "Не покидай рабів твоїх у-лихій годині." (Ісуса Нав. 10: 6) Се показує, що "інші віви" або велика громада вповали на Господа Ісуса і Його помазаних членів тіла яко провідників у битві і се задля їх охорони і помочи. Вони взивали помазанників бути пильними, і всіх тих, що посідають духа Господнього, спішити з їх службою Господньою яко поміч для "інших овець". Габаоні мусять служити з Ізраїльтянами, показуючи сим, що "інші віви" прилучаться в службі і будуть чинити після керівництва Господньої організації. Дехто з Габаоніів описав помагав Давидові і був поставлений на важку позицію служби. "І ці так само прийшли до Давида в Секелаг, коли ще він ховався від Саула, Касового сина, а були вони мужні й була поміч із них у битві... Ішмая Габаоній, найдужчий зпоміж трийцяти й провідник трийцятьох; Еремія, Яхазііл Йоханан та Йозабал із Федері." (1 Паралип. 12: 1-4) Ось так можна бачити, що Ішмая "Габаоній" був поставлений над иншими і отримав відповідальність у службі. Се представляє, що кляса яку він представляв, т. є, тих, що становлять велику громаду, є назначені до місця служби в Господній організації хотай вони не є членами тієї організації.

НЕТИНЕІ

²⁷ Вираз "Нетинеї" значить "віддані" або "посвячені", і відносився до людей, що служили в храмі. Вони не були Ізраїльтянами: "Оце сини краю з виселених бранців, що їх Навуходнозор, царь Вавилонський, одвів був у Вавилон, повернувши в Єрусалим та Юдею, кожний в своє місто... Нетинеї: сини Зихи, сини Хасуфи, сини Таббаота, ... І стали жити священники й левіти, й народ і сльвіці, й воротарі, і нетинеї в своїх містах, і весь Ізраїль по своїх містах." — Ездри 2: 1, 43, 70.

²⁸ Пізніший священник Ездра пійшов до відбудованого міста Єрусалиму, і в тім случаю він вислав по люди не-Жиди або нетинеї виконати певну службу: "Я зібрав їх коло ріки, що вливається в Агаву, й там простояли ми три дні, а як я переглянув народ та священників, то з синів Левія не знайшов там нікого. І послав я покликати Еліезера, Арієла, Шемаїю і Елнатана, й Ярива, Елнатана, й Натана, і Захарію, й Мешуллама — головних і Йохрива та Елнатана — вчених; і дав їм наказ до Іддо, старшин в твердині Касифії, й вложив їм в уста, що говорити до Іддо й братів його, нетинеїв в місцевості Касифії, щоб вони привели до нас послужників для дому Бога нашого. І привели вони до нас, бо добродійна рука Бога нашого над нами, чоловіка розумного, з синів Малахія, сина Левітового, сина Ізрайлевого, се б то Шеревію, й синів його, й братів його, вісімнадцять душ; і Хашавію, а з ними

Ешаїю з синів Нерарі їх, і братів його, й синів їх — двацять; а з нетинеїв, що їх призначив був Давид та князі його до послуги левітами, двісті дванадцять нетинеїв; усі вони названі по іменях." (Ездри 8:15-20) Ось так можна бачити, що там було тридцять вісім левітів і 220 нетинеїв, всі названі по імені, і всі люди виrozumіння, себто, хто показав відповідність, того поміщено на відповідну позицію служби. "Ідо, старшини" здається був один із Нетинеїв котрий був призначений служити над іншими у службі в домі Божім. Ось так показано в типі, що Левіти, помазана кляса, і велика громада, кляса помазанників, працюють разом. Нетинеї помагали Ездрі; ним послан в приго-озленню й виконанню роботи, приписаної їм, доказуючи сим, що ті дві громади на землі є співтоваришами і служать разом.

²² Коли Неемія пішов до Єрусалиму відбудувати мури міста, Нетинеї або не-Жиди були назначені до важних становиськів служби і виконували службу згідно із сим. Тут ясно показано, що Нетинеї відлучилися від поганів і співтоваришили з Божим останком повернувшись до Єрусалиму. (Неем. 3:1-31; 10:28-32) "Оце голови в краю, що жили в Єрусалимі, — а в містах Юдеї жили, кожний в посідості своїй, по містах своїх: Ізраїльтяне, священники, левіти, нетинеї й сини слуг Соломонових; А нетинеї жили в Офелі (башті); над нетинеями ж Зиха і Гишфа (також Нетинеї, що занимали позицію відвічальності)." (Неем. 11:3, 21) Се ясно показує, що не-Ізраїльтяни мали нагляд над іншими Нетинеями, і се попирає заключення, що се згідно із Писанням назначувати не-помазанників себто, Йонадабів або "інші вівці", на місце відвічальності, яко провідників студії в зборах, що складається з Йонадабів, як се вже було сказано.

ЙОСИФОВІ ПІВ-БРАТИ

²³ Ще інший образ показує спор'ячення "малого стада" до великої громади, а се Йосифа до його пів-братів. У пророчій драмі Йосиф був образом на Ісуса Христа, і він також представляв помазанників, себто, членів тіла Христового, включаючи останка тепер на землі. Ті десять пів-брати Йосифа представляли людей, що змінили їх серця і стались людьми доброї волі до Бога і його вірного останка і через се стались "іншими вівцями" Ісуса Христа, представляючи "велику громаду". (Гл. Вартову Башту, з лютого 1. до 15. марця, 1937) Йосиф представив своїх пів-братів єгипецькому цареві. Тоді Фараон сказав до Йосифа: "Коли знаєш яких людей спосібних між ними, так настанови їх доглядниками над скотиною моею." (1 Мойс. 47:1-6) Се показує, що се на місці для останка назначувати відповідних Йонадабів на слуг Господніх, призначуючи їм місце відвічальності. Се попирає заключення, що се властиво для Йонадабів або "інших овець" співтоваришити з останком у службі, бути назначеними до такого

місця комітетом служби, себто, бути гетьманом дивізії або займати подібне місце у службі. Коли Йонадаби показують потрібні умінності, а головню ревність для Господа і повну покору до Господа і послушенство до його приказів, тоді після писання вони є призначені до місця служення над іншими.

²⁴ Відносно цього ще одна важна річ являється, а се, що конечно треба для всіх, що піднялись служити Богу, сходиться разом в мирі й оминати всяку незгоду або спір. Йосиф, висилаючи своїх пів-братів до Канаан поучив так: "Так відпустив своє братте, і рушили і каже їм: Гледіть, незаїдайтесь у дорозі." (1 Мойс. 45:24) Вияснення після перекладу шведської Біблії, сей текст звучить: "Не сваріться в дорозі."

²⁵ До тих, що є "інші вівці", представлені через пів-братів Йосифа, ці слова поради є дуже важні в теперішнім часі. Отже се важне, щоби Йонадаби жили в мирі разом, так і помазанники рівнож повинні бути в мирі; і се можна поперти іншими писаннями. До всіх таких Господь тепер каже: "Гледіть, не заїдайтесь у дорозі"; що значить, що ви мусите старатися жити разом у спокою спільно працювати в службі Господній. Се час миру і згоди між людьми Божої організації і час війни між Божою організацією а диявольською ордою. Всі мусять показати духа миру і згоди для дому Господнього, щоби їм бути одним непорушним фронтом проти ворога. Се не лише ганьба для Господніх людей провадити війну між собою, але ті, що спричиняють таку незгоду задля самолюбства, напевно будуть викинуті Господом.

²⁶ Згідно із сим Господь через псалмиста дає пряме і звершенне провідництво для тих, що належать до Божої організації. Вони є представлені, що кажуть: "Звеселився я, коли казали мені: Ходім до дому Господнього"; се значить, до храму, показуючи, що тепер прийшов час на сповнення сих пророчих висказів. Се час суду, коли Більший-чим-Йосиф засів на престолі. Тепер раду дається усім Божим слугам, тим що становлять частъ Божої організації і тим, що знаходяться під тією організацією, а іменно: "Просіть спокою для Єрусалиму! Нехай дасть Бог шасну долю тим, що люблять тебе! Нехай буде мир серед мурів твоїх, і супокій певний в палатах твоїх! Задля братів моїх і друзів моїх скажу: мир з тобою! Ради дому Господа, Бога нашого, всякого добра тобі бажаю." (Пс. 122:6-8) В сім останнім верші мале стадо і велика громада, останок і Йонадаби, є названі як "друзі"; і мусять злучитися разом і працювати разом на славу Божу. — Пс. 122.

НЕВІЛЬНИК

²⁷ Єгова вислав Еремію пророка голосити Єрусалимові о надходячій нещастю і дати остерогу тим, що вірували в Бога і служили йому, щоб втікали до місця безпеки. Застаранням Жидів-релігійоніста Еремія був вкинутий у темницю. В

тим часі жив там Етопій Авдемелех, котрий служив у домі ізраїльського царя. Той невільник бачив, як релігійні жорстоко і несправедливо трактували Еремію, і тому він приступив до свого пана і царя і заступився за Еремію, щоби його випустити з темниці. Він послужив Божому пророкові. В сім Авдемелех представляв тих людей доброї волі, котрі є поневолені релігійними організаціями "Християнства" і котрим відобрано їм їх свободу через ті організації, і котрі бачуть велику несправедливість заподіяну Єговому помазаному останкові, котрого представляв Еремія. Еремія тут представляв мале стадо; той Етопій представляв велику громаду. Чин того невільника представляв велику громаду, що виходить і прилюдно заявляє перед володіючою класою, царем, що вони стали по стороні Бога і Його народу, і сим чином вони стали свідками для Єгови і Його царства. (Ерем. 38: 7-13; 39: 15-18) Отже велика громада є свідками для Єгови, але вони не носять урядового імя, бо вони не є помазанниками дому Єгови. Вони спільно співділяють з останком. Вони мусять посідати ту саму віру, посвяту і ревність.

ДІВИЦІ

³⁵ Прекрасними поетичними висказами Єгова описує духову класу, котра становить невісту Ісуса Христа, і котра у пророцтві є названа як "донька" "Царя Предвічності". Тоді Він розкаже про очищену класу, тому що вона є названа "дівицями". Се показує, що ті співтовариші мусять бути обмиті кров'ю Ісуса Христа уживаючи своєї віри в Його кров, і бути посвяченими Йому, і службі Божій. У Писаннях ті "дівиці" є головню названі "другинями" "Царської доньки". Преславна там царівна; шати її золотом ткані; у пишних шатах поведуть її до царя; за нею приведуть до тебе дівиць, другинь її. Приведуть їх серед найбільшої радості і веселості, увійдуть вони в палату царя. — Пс. 45: 13-15.

³⁶ Навіть старинні вірні "свідки", названі апостолом Павлом, і котрі отримують життя на землі, є співтоваришами духової класи. Інший доказ, що земна класа була проголошена яко перший замір Єгови і котра сталась звершеною опісля, знаходиться в листі до Жидів: "І всі ці, одержавши свідчення вірою, не прийняли обіттування, тим що Бог лучше щось про нас предвидів, щоб не без нас досягли звершення." (Жид. 11: 39, 40) Тут маємо певний доказ, що духовна класа мусить бути вибрана перше і тоді земна громада буде звершена, і у своїм часі вони всі будуть становити одно стадо, віддаючи славу й служачи Богу Єгові. Певно, що "дівиці" згадані в сім пророцтві, не лише прикрашували невісту Христову через їх присутність, але і давали їй поміч. Вірні старинні мужі, що служили Єгові як "свідки", виливали навіть їх життя-кров, і були приміром вірності після котрої духовій класі раджене поступати. Ті вірні мужі є назва-

ні "мучениками" або "свідками". (Жид. 12: 1) Вони були свідками для Єгови тоді, як декотрі є свідками для Нього нині. Всі такі сьогодні стоять сильно разом, кожда класа радісно бере позицію приписану їй, і виконує службу приписану їй, на славу Богу. Ось так вони показані як співтовариші злучені разом в Божій службі, воюючи разом за справедливість.

"ДЕСЯТЬ МУЖІВ"

³⁷ Символічний вираз "десять" представляє цілість відносно річей на землі. Слово "Жид" походить від слова "Юдей" і значить той, що славить Єгову, і головню відноситься до Ісуса Христа, котрий є "Левом з покоління Юдиного" і Цар усіх тих, що служать Богу Єгові. (Одр. 5: 5) Його вірні послідователі на землі є названі "ногами Його". (Іса. 52: 7, 8) Тут знова в пророцтві Захарії, ті дві громади є показані що вони є звязані близько разом як співтовариші в службі, яком написано: "Так говорить Господь сил: І приходити муть народи й осадники многих народів; І будуть приходити осадники одного міста до осадників другого та казати: Ось, ходімо туди, помолитись перед лицем Господнім й шукати ласки в Господа сил небесних; і скажуть ті: пійду й я. І приходити муть многи племена й сильні народи, шукати Господа Саватора в Єрусалимі й бламати Господа. Так говорить Господь сил небесних; У ті часи буде так, що десятеро з усяких різномовних народів ухопляться за полу Юдея, й казати муть: Пійдемо й ми з тобою, ми бо чули, що з вами Бог." — Зах. 8: 20-23.

³⁸ Верші від двадцятого до двадцять другого відкривають людей доброї волі, що вони виходять із різних частей землі і кажуть одні до других: "Молімся до Єгови, шукаймо Господа сил"; і вони шукати муть Господа в Його організації. Ось так вони зроблять в день Єгови, себто, по приході Господа Ісуса до храму. Тоді пророк каже, що "десятеро", що значить усі люди землі доброї волі, з котрих буде складатися велика громада, "ухопляться за полу Юдея, й казати муть: Пійдемо й ми з тобою, ми бо чули, що з вами Бог." Вони отверто заявили себе по стороні Бога і Його Царя і царства. Вони поклоняться Господу Ісусу Христу і будуть величати Його імя. Вони вхопляться Господа і заявлять їх посвяту Богу і Ісусу Христу. Вони не соромляться прилюдно заявити себе по стороні Христа, Царя, і Єгови, великого Царя предвічності. Вони не вагаються, але вони радуються співтоваришити з останком в несенню свідцтва для імени Єгови і Його царства і вони несуть наружи які впали на всіх тих, що показують ревність і посвяту Богу і Христу. В сім пророчім образі останок провідничить, а Йонадабі або велика громада, представлена через десять мужів, радісно прилучилась з ними правдивою дорогою. Вони приносять свої офіри на службу, себто, вони віддають їх славу і посвяту, і вони дають

їх час і енергію і гроші для справи царства на славу Єгови і Його Царя.

"МНОГІ НАРОДИ"

"Пророк Єгови описує людей "многих народів" йдучих до Божої організації, щоби дістати поучення з уст тих, що становлять дім Господень, і щоби пізнати Єгови і Його царство. Тут знова останок показаний, що він дає поміч великій громаді. Каже пророк: "І пійдуть многи народи й скажуть: [одні до других і до своїх знайомих] Ходіть, вийдемо на гору [до царства] Господню, в дом Бога Якова [означаючи духові вівці Господні, члени царського дому], а він покаже нам свої дороги, й будемо ходити стежками його, що з Сиону [храму, Божого місця перебування] вийде закон [правило ділання], і слово Господнє [властива і уповажнена вість про царство] — з Єрусалиму [т. є, з Господньої організації, де свідки Божі перебувають]". — Іса. 2: 3.

"Народи землі доброї волі бачуть "гидоту спустошення", т. є, релігійні організації, котрі кажуть, що вони будуть володіти світом, і ті люди доброї волі втікають з диявольської організації і спішають до царства Христового. (Мат. 24: 15) Там вони знаходять поучення і займаються в службі Господній з останком, і так ті дві класи, духовна і земна, стались співтоваришами в службі.

ВІВЦІ ПОКАЗУЮТЬСЯ

"Протягом якогось часу зачались показувати інші вівці Господні, і їх діяльність вловні попирає повисші наведені писання. Ісус Христос, великий Суддя в храмі, перед котрим є зібрані усі народи на суд, і той суд упирається на зізнаннях які ті народи самі дають проти себе. (Мат. 25: 31, 32) Ті зізнання вони дають через їх трактування свідків Єгови, сим показуючи стан їх серця до Господа і Його царства. Свідки Єгови, останок, в послушенстві до Божих наказів і під керівництвом Ісуса Христа, йдуть проповідувати сю євангелію царства. Люди злої волі, а головно релігійністи, будучи жорстокі й вельми самолюбного серця, переслідують свідків Єгови, і Господь уподобив їх до "козлів", і так ті лукаві знущаючися над свідками Єгови, несуть зізнання проти себе і осуждають себе. З другої знов сторони показуються люди доброї волі, котрі бачучи несправедливе знущення над свідками Єгови через класу "козлів" релігійністів, і бачуть як ті вірні несуть зневагу яка впала на ім'я Бога і Ісуса Христа, вони ясно пізнають що свідки Єгови є слугами Господніми і що релігійністи є слугами Диявола. Люди доброї волі знають, що релігійністи не мають ласки в Бога, бо вони переслідують Божих дітей і слуг. Вони заключають, що останок не лише має правду, але є переслідуваний за справедливості в службі Господній, і за його ім'я. Отже будучи доброї волі, вони одвідують останок, дають їм поміч і потіху, і попирають тих свідків, що слу-

жать Богу. Вони прилюдно заявляють їх попертя останка і стаються їх співтоваришами в службі. Вони чують признання Господа Ісуса в сих словах: "Прийдіть, благословенні Отця мого, осягніть царство, приготовлене вам од основання світу." Ось так Господь знов показує, що громада яка була перша в Його замірі, явилась описля у виконанню Його замірів, попираючи сим слова Ісуса, що "перві будуть останні, а останні перві". Господь тут виразно указує на людей доброї волі як своїх "інших овець", котрі стались другами овець вибраних перше, і так всі ділають разом як співтовариші в службі Єгови, Його Царя і царства.

СВЯТО КУЧКІВ

"Свято кучків, котре Бог-приказав своїм завітуючим людям обходити кожного року, святкували Ізраїльтяни, жінки, діти, і "приходні, що в оселях твоїх". При кінці кожних сім років, в часі сього свята, Божий закон мав бути читаний в присутності всіх зібраних там. Се ясно указувало на зібрання духової класи, що вже доконано тепер; і тепер "приходні", "велика громада", збираються там. Се показує, що духовий останок і земна велика громада стались співтоваришами в празнику радости для Господа. "І заповідав їм Мойсей словами: Як скінчиться сім років, у призначений час, у свято, ... згромадь людей, чоловіків і жінок і малолітків і прищляка твого, що в оселях твоїх, щоб слухали та навчались боятись Господа, Бога вашого і додержували усі слова закону сього, сповняючи його." — 5 Мойс. 31: 10-12.

"Зібрання останка і всіх людей доброї волі, представляючи велику громаду, Господь показує мусить бути доконане, себто те зібрання мусить взяти місце перед Армагедоном. Се та кож споріднення духової класи до "інших овець".

"Прийшов час радости для всіх посвячених Єгови, бо вони вірою бачуть що день визволення прийшов, і також прийшов час на оправдання Єгового імя. Разом останок і велика громада співають пісні хвалення із вдячності до Єгови і Його Царя. (Одкр. 7: 9-15) Стоячи на виспі Патмос Йоан бачив видіння сього дня, і під керівництвом Господа писав: "А Дух і невіста глаголють: Прийди! і хто чує, нехай каже: Прийди! Хто жадний, нехай прийде, а хто хоче, нехай приймає воду життя даром." — Одкр. 22: 17.

"Тут Ісус Христос, Дух, і Його невіста, духовна класа, розказує, що день визволення вже прийшов і що всі доброї волі можуть шукати охорони в Господній організації. Його "інші вівці" або велика громада, чують свідоцтво свідків Єгови, і прилучують ся до тієї служби і кажуть: "Прийдіть, всі ви доброї волі, що любите Бога і Його Царя; приходіть і прийміть благословенства вічного життя на землі." Се показує, що ті співтовариші служать на славу Царя і Його царства.

"У вічу всіх повисших гармонійних писань,

показуючи, що останок і велика громада є співтоваришами в службі Господній, є такі одиниці, що називають себе дітьми Божими і котрі кажуть: "Де є велика громада? Ми не бачимо її: Вона мусить вийти по Армагедоні." Се є безперечний доказ, що хто так говорить не належить до храму, отже знаходиться поза Божою організацією. Памятайте, що се був Йоан котрий сказав: "Після сього поглянув я, і ось, пребагато людей, котрих ніхто не міг перелічити, з кожного народу, і роду, і людей, і язиків, стоїть перед престолом і перед Агнцем, зодягнені в одежі білі, а пальмові вітки в руках їх." — Одкр. 7: 9.

"Се є єдина кляса представлена через Йоана, а іменно, духовий останок у храмі, що бачить велику громаду, а ті що не бачуть, не належать до храму. Если вони коли і належали до храму, то вони були зібрані й викинуті геть в надвірну темряву. — Мат. 13: 41, 42.

"Повисші писання доказують поза всякий сумнів, що ми живемо в часі коли останок і Йо-надаби мусять бути сильно зв'язані разом як співтовариші в любові й службі Єгови і Його царства. В мирі вони мусять працювати згідно і всякого часу радуватися в Господі, бо день визволення прийшов і час коли Господь знайшов і збирає свої "інші вівці". Господь Ісус зібрав свої духові вівці до храму, і тепер збирає до себе свої "інші вівці" й Він запрошує їх любити і служити Єгові й радуватися з Ним. (Луки 15: 6, 7) Останок і велика громада мусять тепер дістати виrozumіння. Вони мусять дістати властиве виrozumіння їх споріднення до Господа і одні до других, і як співтовариші вони мусять іти вперед зєднані в службі Царя, і всякого часу радісно й ревно підносити прапор Єгови, щоби і інші пізнали Бога і Його Царя і царство і знайшли дорогу до життя на землі і могли брати участь в оправданні Єгового імя.

СПРАВИ ЦАРСТВА

[Переложено з англ. "Вартової Башти" з 15. грудня, 1937]

"Истинно глаголю вам: *Що поставить його над усім добром своїм.* — Мат. 24: 47.

ЄГОВА посідає всі річи в небі і на землі. Із свого безграничного багатства Він дає дарунки своїм сотворінням після своєї влодобы. Много століть тому назад Бог Єгова висказав свій замір установити світ справедливості і дати його справедливому володареві. Се заявленія датується іще від бунту в Едені. Все в Божім світі було справедливе аж до сього часу. Але захлапність заставила Люцифера статися несправедливим і запровадити інші сотворіння в неправедність. Бунт проти Бога спричинив, що Він (Бог) заявив свій замір установити правительство справедливості через насіння або потомок своєї всесвітньої організації. Від часу того проголошення аж до тепер, найважнішою річю є установлення того обіцяного царства. Сотворіння тепер на землі зачинають розуміти більше чим коли вперед, що всенік їх добро спочиває в Божому царстві. Найголовніша ціль того царства або правительства справедливості є оправдання Єгового імя; а друга річ воно дасть нагоду сотворінням знайти радість і вічне життя.

"Направду можна сказати, що теперішній час се найгірший і найлучший зі всіх часів. Найгірший час тому, що ніколи перед тим самолюбні люди не робили такого змагання володіти світом супроти Божого Слова. Се вершок часу лукавства. Тепер також і найлучший час, бо прийшов час для Єгови установити Його царство, котре осує геть все лукавство і заволодіє в праведності. Сей перехід часу доконається лише через велику боротьбу. Прийшов час на остаточну боротьбу між лукавством а справед-

ливістю, і справедливість напевно побідить. Отже царство Боже займає місце найбільшої ваги в умах кожної особи, що любить правду. Всі народи і люди світа тепер боряться, і знаходяться в великій неволі і клопоті й не знають як вони можуть знайти місце охорони; а се тому що вони є засліплені до Божої ласкавої провізії о яку Він постарався для тих, що шукають справедливості і покори.

"Релігія була головним средством ужитим щоби засліпити людей і запровадити їх на дорогу розпуки і знищення. Від часу коли Ева була спонукана вірувати, що вона може бути така мудра як самий Бог, релігію Диявол тримав все перед очима людськими, щоби заховати перед ними Бога Єгову і Його розпорядження для тих, що люблять праведність. Се була релігія спонукана Дияволом і практикована її сотворіннями, що спричинили потрібний потоп через що "тогдашний світ" потерпів знищення. По потопі Диявол зорганізував релігію і спонукав людей в загалі поклонятися сотворінню, а відкинути і висмівати Сотворителя. (Рим. 1: 25) Потомки вірного Аврама були пізніше зорганізовані Єговою в нарід і відділені як нарід для Його імя. Се Він зробив щоби запобігти їх упадкові і підтримати їх аж до приходу Ісуса Христа, Насіння обітниць. Бог дав Ізраїльському народові свій закон. В той самий час Він урочисто заявив, що если вони будуть послухні Його законі, то вони будуть Його особленим народом, питомністю, народом для Його цілі. Упадок того народу прийшов тому, що вони відкинули Божий закон і піддалися впливові релігії, яку

Диявол запровадив між ними. Напрям і судба Ізраїльського народу знаходить точний відбиток в сих модерних часах, тому що Ізраїль був типом на так зване "Християнство". Те, що впадо на Ізраїля, напевно впаде і на "Християнство" і задля тієї самої причини.

* Єгова післав свого любого Сина Ісуса на землю проголосити правду а головню Жидам і дати їм остерогу о судбі яка чекає Єрусалим за се, що вони віддалися диявольській релігії. Володарі не схотіли зважати на остерогу і місто було знищене. Ісус Христос установив на землі правдиве почитання Всемогучого Бога, і тому Він є автором Християнства, т. є, тих людей, що ідуть слідами Ісуса Христа. Його вірні апостоли научали правди і о правдивім почитанню Всемогучого Бога, але коли вони помирали, Диявол ужив самолюбних людей і знов запровадив релігію і установив її і мильно назвав імям "Християнською релігією", котра є більше зневажуючою і ображаючою чим що инше у світі. Се правда, тому що імя Христа вони уживали в їх беззаконних ділах. Між ізраїльським народом були одиниці, що осталися правдивими Богу. Так і в краю так званім "Християнством" були і є кілька вірних і послушних Богу і котрі поклоняються Йому духом і правдою.

* Десь около 1878 р. кількох вірних людей спостерегли, що прийшов час на другий прихід Господа Ісуса Христа, і вони зачали проповідувати сю добру новину. Вони поступали разом з Вавилоном, з Сатанською організацією, однак щиро старалися дістати і ходити у більшім світлі. Вони відлучилися від близького співтоваришиння з Вавилоном, однак вони вийшли із тієї сатанської організації із плямами на їх одежі. Се значило, що хоть вони полишили Вавилон, то вони дальше практикували релігію і сповняли релігійні обряди. Се не так давно тому, коли щирим і чесним послідователям Ісуса Христа Господь дав видіння огидної диявольської релігії, і їм дозволено побачити яку велику зневагу релігія приносить імені Єгови. Се є сильний і переконуючий доказ, що день обрахунку прийшов, коли кождий що бажає угодити Богу, мусить полишити релігію і цілком віддати себе почитанню Всемогучого Бога духом і правдою. Для цієї причини тепер настала велика боротьба між релігією а Християнством. Многі вважали себе за християнів, та в дійсности вони були лише релігіоністами. Многі задивлялись на теперішню правду як на найлучшу релігію знану їм, і до тепер не зрозуміли що значить йти слідами Ісуса Христа. Впорівнанню лише мале число зрозуміли, що ніхто не може практикувати релігію і в той самий час йти слідами Ісуса Христа.

* Кілько сьогодні дійсно оціняють царство Боже під Христом? Очевидно знаходяться і такі, що вважають себе за правдивих послідователів Христа і не оціняють царства, бо вони йдуть иншим шляхом і не показують дійсної віри в Бо-

га і в Його царство і не мають великого бажання служити йому. Сей факт, що вони беруть малу або зовсім ніяку участь яку Бог приказав виконувати і яка мусить бути виконана по Його волі, становить доказ, що вони інтересуються царством дуже мало, або і зовсім ніц. Ті що йдуть на зібрання Божих людей і чують, що вість правди проголошується і чують що робиться натиск на прикази, що євангелія мусить-ся проповідувати, і мимо того йдуть своїм власним напрямом і нехтують заповідями Господніми і відмовляються і нехотять брати ніякої участі в проповідуванні цієї євангелії царства, сим вони показують що вони ніяк не оціняють царства і ніколи не дозволиться їм бути учасниками його оwoчів, хіба що вони скоро пробудяться і стануть дійсно активними.

* Хто ж се ті, що сьогодні почули правду про царство і тоді одважно заявили себе по стороні Царя і радісно сповняють Його прикази? Сі єдині люблять Бога і Його Царя і доказують се їх ділами. Сей факт, що Єгова посвятив століття на приготування до сього царства, і дальший факт, що Він посадив Царя на престолі, є безперечним доказом, що те царство є найбільшої ваги і що сьогодні Божі люди на землі мають перед собою найбільшу відвічальність і мають найбільший привилей який коли люди мали. Усе инше стає малим коли порівнати його з царством Божим під Христом. Тому що царство є так вельми важною річю, прийшов час щоб ми дістали розуміння, що значить, що ми мусимо мати властиве оцінення нашого споріднення до Царя і до Його царства. Щоби ми могли мати таке оцінення, ми мусимо пам'ятати ті правди які Господь тепер відкриває і тоді вповні пізнати їх і бути послушними до них.

НАШЕ СПОРІДНЕННЯ

* Єдиний великий чоловік який жив коли на землі, Ісус Христос, був скромним чоловіком. Він не шукав вивисшити себе, але, противно, впокорив себе і був послушним Богу Єгові і терпів зневаги і ганебну смерть; а се був наслідок Його вірности у виконанню волі Його Отця. Усякого часу Ісус робив натиск на величність і важність царства. Він голосив правду і заявив, що всі від правди мусять робити се також. (Йоана 18: 37) Ось таким то мірилом кождий чоловік може змірити себе чи він є у правді чи ні. Если він горячо не попирає справи Ісуса Христа і не йде Його слідами, то він не є у правді. Ісус умер за царство у послушенстві до волі свого Отця. Бог підніс Ісуса з мертвих і вивисшив Його до найвисшого місця у вселенній, і се за Його вірність. Ісус Христос, будучи помазаним Царем світа, був вповні відповідним зачати царювання своє, але тоді іще не був Божий час. До нього Єгова сказав: 'Ожидай аж я зроблю ворогів твоїх підніжжєм твоїм.' (Пс. 110: 1; Жид. 10: 13) Через дев'ятьнацять століть Ісус Христос очікував, і коли прийшов Божий час, Єгова післав Ісуса

Христа і сказав до Нього: "Царюй серед ворогів твоїх." В той час Єгова дав Ісусові народи землі в наслідде; яко ж написано: "Я дам народи тобі в наслідде і найдальші краї землі в посідання." (Пс. 2: 6, 8) Та велика подія, як се показано через писання, взяла місце в 1914 р. В тім то часі великий Царь скинув Сатану з неба і зачав приготувати до остаточного збурення лукавого і його організації. Яке ж є споріднення Божих вірних людей до великого Царя, і який є їх привилей і задача до царства? Хиба що ми отримаємо властиве виrozumіння і оцінення цієї правди, і хиба що ми будемо ділати в гармонії з нею, інакше ми стратимо найбільший привилей який коли був даний сотворінням. Для цієї причини не можна зробити за великого натиску на важність царства, на наше споріднення до нього, і на нашу задачу відносно нього.

ХРАМ

⁹ Божий храм, не є збудований руками людськими. Він складається з людей, що були сплоджені Божим духом і в котрих дух Божий пробуває, і котрі є помазані і стались членами Єгового царського дому з Ісусом Христом як Головою його. (1 Корин. 3: 16; 2 Корин. 6: 16) Сион — се ім'я головної організації Єгови, інакше названою "царським домом", і все в Сионі Бог перебуває і через котрий Він виконує свій замір. (Пс. 132: 13, 14) "Прихід Господа Ісуса і наше зібрання до нього" (2 Сол. 2: 1) становить прихід до храму. Він прийшов до храму як великий Суддя, щоби Він міг виконати суд в користь вірних померлих і в користь вірних живих. Ті, що померли у вірі і доказали їх невинність, як апостоли, є найперше пробуджені зі смерті у приході Господа і зібрання їх до Нього, а опісля вірні живі є зібрані до Нього. (1 Сол. 4: 15-17) Перед приходом Господа Ісуса до храму Єгови, Він доконав роботу приготування дороги перед Єговою, і тоді Він негайно явився в храм. (Мал. 3: 1) Рівнобіжно і точно з часом, коли Господь Ісус представив себе як Царь Жидам, Божий увінчаний Царь прийшов до храму, і всі писання і факти показують що сей прихід до храму взяв місце три і пів роки по увінчанню Царя, а іменно, в 1918 р. Тоді зачалось сповнення пророчих висказів, а іменно: "Господь — у храму своєму святому; нехай вся земля мовчить перед ним!" (Аввакума 2: 20) Єгова тепер присутній у храмі через свого представителя Ісуса Христа, свого Виконавчого Чинника.

¹⁰ Господь прийшов до храму в цілі судження, котрий то суд зачався від дому Божого; яко ж написано: "Хто ж видержить день приходу його, й хто встоїть, як він явиться? Він бо — огонь розтоплюючий і як те зілце очищуюче; і засяде він до перетоплювання срібла й очистить синів Левітих і переплавить їх як золото й срібло, щоб приносили жертву Господеві в праведності." — Мал. 3: 2, 3.

¹¹ З початку суду, в 1918 р., або десь у тім часі, перед Суддею Ісусом Христом стояла громада людей, котра зробила угоду чинити волю Богу і ступати слідами Ісуса Христа. (Многі із них, що так явились перед Господом, були релігійністами, підчас коли інші були правдивими послідовцями Ісуса Христа і через се Християнами. Релігійністи були порушені духом самолюбства і само-охорони, бажаючи бути спасенними і дістатися до високої позиції де вони моглиб отримати честь і славу. Правдиві послідовці Ісуса Христа рішилися понад усі річі виконувати волю Богу, забувши за себе і стараючись вірно виконати їх угоду. Аж до того часу вони показались бути вірними посвяченими Богу, чуваючи і молячись о явлення Господа Ісуса Христа і його царство і чинячи що вони могли, щоби виконати Божі прикази і оголосити Царя і його прихід. За їх вірність і посвяту до Господа в часі судження храму, вони були очищені і признані і були приведені в храм Божий, будучи зібрані до Господа Ісуса. Прощих то вірних Господь каже: "Який єсть вірний слуга й розумний?" Вони показали себе вірними через щире змагання чинити волю Богу, і показались бути мудрими через се, що вони цілком кермувались його Словом. Споріднення цієї вірної громади до Царя є се: Вони стались членами Сиону для його служби, і вони є під керівництвом Ісуса Христа, їх Голови і Господа; їх приведено в храм не тому щоб їх спасти і прославити, але передовсім, як се Божий пророк заявив словами: "Щоб приносили жертву Господеві в праведності." (Мал. 3: 3) Будучи очищені судом, їм приказано і призначено приносити Господеві жертву в праведності, котра то жертва означувала, що вони мусли нести перед людей правду про ім'я Єгови, котре є справедливе, і вони мусять голосити день його ініцію проти організації Сатани, що є справедливим судом, і що вони мусять підносити прапор Єгови і його Царя, щоби люди навчилися про дороги праведності, і вони мусять голосити що царство пришло котре то царство є справедливе. Такі є людьми Божими, людьми взятими зі світа для його ім'я і помазані й призначені виконувати виразну роботу після його приказу.

ПОСІДАННЯ

¹² Такі вірні є названі "вірним і розумним слугою", і були приведені до храму і отримали інструкції від Господа, котрі то інструкції вони отримали в тайнім прибутку, т. є, в храмі Божім, і ці інструкції є затаєні перед усіма окрім кляси храму. До них тепер Господь Ісус каже: "Що я кажу вам потемки (в тайнім місці), те ви говоріть у світлі і проголошуйте із домів, себто прилюдно, одважно і сміло повідоміть о сім інших. (Мат. 10: 27) Що мусять ті вірні слуги голосити? Ісус відповів на се сімими словами: "І проповідувати меть ся євангелія царства по всій вселенній на свідкуванне всім народам; і тоді прийде кінець." — Мат. 24: 14.

¹³ Сі одиниці є покликані зі світа для імені Єгови, і вони мусять сповнити пророчі вискази записані Мойсейом много століть тому назад, щоби огосити імя Єгови на землі. Про Його імя і Його царство мусять почути ті, що мають уха до слухання, і вони мусять зрозуміти, що се одинокє средство для визволення; і се свідоцтво мусить ся дати перед битвою великого дня Бога Вседержителя. Відносно цієї вірної громади Ісус сказав от сі слова: "Який єсть вірний слуга й розумний, що поставив пан його над челяддю своєю, щоб роздавав їй харч у пору? Щасливий той слуга, котрого, прийшовши пан його, застане, що робить так: Істинно глаголю вам: Що поставить його над усім добром своїм." (Мат. 24: 45-47) Тут є відкрите споріднення "вірного і розумного" слуги до царя.

¹⁴ "Добро" про котре згадає Господь складається із всього на землі, що належить до справедливого правительства Єгови Бога і Христа Царя. Сі посідання або добро значить всі інтереси царства приналежні до землі й людей її. Відносно сього є многі й різні річі до виконання. Вість про Боже імя й Його царство мусить бути приготована і занесена людям, і Бог організує своїх людей в тісно-злучену громаду, щоби виконати сю роботу. Дехто із тієї слуги кляси мусить продукувати поживу, інші варити, а ще інші роздавати матеріальну поживу, щоби нагодувати робітників; інші мусять приготувати літературу до друкування; підчас коли інші мусять оперувати машиною щоби видрукувати сю вість царства; декотрі мусять приготувати, а декотрі оперувати голосо-апарати для проголошення вістки царства для людей; інші знов мусять нести ту друковану вість до людей; і кожний один із тієї громади храму, "вірний слуга", користує із всякої нагоди даної йому щоби проголосити добру новину справедливого царства, яке тепер установає Ісус Христос. Прийшов час коли Господь осує геть всяке несправедливе правління і робітників беззаконня і на те місце поставить правительство мира і справедливости, котре заволодіє на славу і честь Єгового імя. Найперша річ яка має бути виконана перед сим очищенням — се робота проголошення Божого імя і Його замірів, щоби люди почули про нього і дістали повідомлення. Ся робота відкриває релігію і всі інші лукаві чинники на землі; і тому що вона відкриває ложних релігійоністів, вона є "дивовижною роботою" для всіх окрім тих, що стали по стороні Бога і Його Царя. Се "дивовижне діло" Єгови мусить бути виконане тепер. Єгова устами свого великого пророка дозволив щоби кожний з громади храму робив все, що в його силі і проголошував імя Єгови і Його царство. Чи сей приказ є лише оглядний чи примусовий? Сей заповіт дає розказ, відвічальности котрого не можна оминати. Ісус Христос є Царем і Великим Пророком; Він дає приказ, і про тих, що знаходять ся в храмі, є написано: "Буде ж, що всяка душа, котра не слухати ме проро-

ка того, погубить ся з народу." — Діян. ап. 3: 23.

¹⁵ Ніхто із сотворінь ніколи не мав більшої ласки положеної на них. Господь вимагає від громади членів повного і цілковитого послухенства і вірности. Се значить вірність у виконанню роботи і дати точний звіт Цареві. Господь поручив своє добро громаді храму, і до неї Він сказав: "Від усякого бо, кому дано багато, багато вимагати меть ся від него." (Луки 12: 48) Нагода служити Цареві й Його царству, в інших місці, Господь називає "таланти" поручені Його слугам, і котрі то таланти вони мусять побільшати через вірні посвячення і виконання; і се що Він точно вимагає від усіх тих, що показують їх вірність. Вони мусять дбати о справи царства. Вони є покликані й вибрані, і тепер прийшла проба і вони мусять доказати їх вірність. Щоби хтось міг бути вірним, то він мусить доказати свою довірчивість і стійність. Щоб то не приписано служі збору, ту задачу він мусить виконати і дати звіт перед Господом. Хтось може обманути чоловіка і роботи на позір, а вдійности виконувати роботу свавільно і байдужно і заховати факти перед людьми; але Господь дивиться на мотиву яка порушує до діла того слугу, і ніхто не може обманути Господа. Если хтось не може навчитися бути цілком вірним і стійним у малих річах, то йому ніколи не буде поручено більше важкіші річі. Про се Ісус сказав: "Вірний у найменшому, і в великому вірний, а в найменшому неправедний, і в великому неправедний. І коли у чужому вірні не були, ваше хто вам дасть." (Луки 16: 10, 12) Найважніша задача яка коли була положена на чоловікові, то се задача дана йому відносно Божого царства під Христом. Ті, що є в Божій організації і є вірні, ті нарочно затулюють свої очі на все, що противиться справам царства. Виконуючи нашу задачу ми не можемо мирити ся з релігією, ані вагати ся проголошувати цілу правду, хотій та правда і потребає релігійними почуваннями інших. Ми не повинні супротивлятися в найменшій мірі, але се задача слуги кляси вірно виконувати його задачу в проголошенню царства, і тисати до лінії, і нехай падають відломки котрі не потрібні.

¹⁶ Ті котрим були поручені справи царства і котрі виконують їх задачу в байдужий або недбалий спосіб, не можуть властиво шукати оправдати свій блуд який виринув із недбальности. Если якась задача приписана громаді храму і вона виконує її недбало або байдужно і тоді старається оправдати свій чин, тоді така громада або член є невірний і подає невірний рапорт і сконечности він не угаджає Господеві. Щоби скористати з помилки або недбальства, то треба признати перед Господом свою неміч і тоді пильно старатися чинити правду і старатися більше не бути недбалим. Фарисеї шукали оправдати себе перед Господом за занедбання їх задачі, але Ісус сказав їм: "Ви оправдуєте себе перед людьми, Бог же знає серця ваші, бо

що в людей високе, те огида перед Господом." (Луки 16: 15) Те саме правило відноситься і до інших. Если слуга Господень охиляється від своєї приписаної задачі або повинності і тоді старається оправдати свій чин щоби йому отримати оправдання від людей, такий не сповняє вірно своєї задачі в справах царства.

"Головна відвічальність положена на громаді храму є звіщати ім'я й хвалу Бога Єгови і Його Царя. Се можна зробити через повідомлення людей, що єдиним правдивим Богом є Єгова, і що Його царство під Христом є єдиною надією для людства. Єгова виразно зазначив чому Він положив сю задачу на своїх людях і послав їх проповідувати Його ім'я: а ся причина є, щоби повідомити світ, що вскорі Бог об'явить свою всевишність через знищення Сатани і цілої його організації. Людей мусить остерегти і повідомити, що Єгова є Всемогучий і єдиним жерелом життя. Сі річи становлять справи царства, і на сі справи царства мусить звернути точну увагу "вірний і розумний слуга". Если ви належите до громади храму, то ви пильно будете старатися чинити вашу частку і пильно звіщати про ім'я й царство Бога Єгови, памятаючи, що Бог через свого пророка сказав: "Все в храмі його — все говорить: величчє!" (Іс 29: 9) Виходить, що хто занедбав або відмовився звіщати сі великі правди на славу Єгового ім'я, той тепер не знаходиться в храмі.

УРЯД

"Світло Єгови що світить в лице Ісуса Христа, Голови храму, відблещується і освічує тих, і о становлять громаду храму. (2 Корин. 3: 18; 4: 4) Отже громаді храму дано видіння о царстві. Вона ясно бачить що Царь світа прийшов до свого храму і що через Нього Єгова відкриває свої пророцтва і дає ясне вирозуміння громаді храму. Між многими пророцтвами Господь відкрив своїй громаді храму протягом кількох сих місяців от сі: царство Боже складається з Ісуса Христа і Його послідователів, котрі докажуть їх правдивість і вірність і цілковиту непорушність аж до смерті; що вони становлять Його людей взятих з між народів для Його цілі; що вони є вівцями Його пасовиська; що свідомство про царство є поручене їм, і що вони мусять доручувати його іншим. Дальше, Він відкрив, що Господь має іншу громаду "овець" котрих Він тепер збирає і котрі будуть становити "велику громаду" і коли вони так виходять, вони стають співтоваришами тих, що знаходяться в храмі, т. є, "мудрого слуги" класи на землі. Вони бачуть, що се задача і повинність класи храму йти по світі і розносити духовий покарм для тих, що є голодні й прагнущі справедливості і що если вони занедбають або відмовляться так служити Господнім "іншим вівцям", то вони є невірні до Бога і Його Царя. Отже "вірний і розумний слуга класи радується чинити добро Йонадабам несучи правду для них і запрошуючи їх прилучитися до Божої органі-

зації і мати привилей служити там. Ті що тепер не бачуть, як велика громада виходить у всіх краях і царствах і з між народів, ті не є із храму. Йоан Одкривитель, котрий фігурально представляв громаду храму тепер на землі, говорив про велику громаду, і його слова відносять ся головню до громади храму тепер, і ось ті слова: "І поглянув я і ось пребагато людей... з кожного народу... стоїть перед престолом... а польмові вітки в руках їх співаючи хвалення Єгови і Його Цареві." (Одкр. 7: 9, 10) Коли класи Йоана, себто, громада храму, тепер бачить і оціняє сі великі правди і бачить як велика громада виходить, вони радуються служити їм в послушенстві до Божої волі.

ЗАДАЧА

"Добро" або "посідання" Господні означають справи Його царства на землі, котрі Господь тепер поручив своєму "вірному і розумному слугі" і вимагає від того слуги, щоби він уважно охороняв і побільшав сі справи царства. *Ісери* и розпучливо воюють проти сього вірного слуги і змагаються поклати замір Господні і знищити справи царства. Отже той слуга мусить добре стерегти, хоронити і ширити справи царства. Він не може бути недбалим, байдужим й лінивим, але мусить бути пильним і осторожним; він мусить печалитися і глибоко інтересуватися добром і поширенням справ царства; отже він мусить бажати вірно сповняти свою задачу, щоби він міг виконати і дати звіт своєму Господеві, щоби його Господь був задоволений, і щоби той звіт був на славу Богу. До сих то вірних Господь сказав "добре зробив", а не до байдужих. Недбалі й байдужі або ліниві люди не можуть затримати їх невинності до Господа. Господь вимагає вірного сповнення задачі від своїх слуг, і ніхто не може бути байдужим або недбалим і рівночасно отримати признання від Господа. Від того часу коли справи царства були поручені в опіку "вірного і розумного" слуги аж до битви Армагедону, се час боротьби, і коли хтось воює проти ворога, той мусить бути на острозі і глядіти щоби йому не виконувати своїх задачей недбалі і байдужно і не дозволити упустити нагоди для поширення справ царства. Ніколи перед тим люди не мали такої ласки і відвічальности положеної на них, і Господь не дозволить, щоби ті ласки і привилей трактувати байдужно. Діло Царя і справи Його царства вимагають найбільшої уваги зі сторони "вірного і розумного слуги."

БЛАЖЕННІСТЬ І РАДІСТЬ

"Бачучи, що ми прийшли до часу постійної боротьби коли треба берегти і стерегти справ царства ми мусимо бути пильні й правдиві й вірні у сповненню задачі, як хтось може чути ся щасливим і блаженим в таких обставинах? Нинішнє щастя не є конечно для угодної служби Господеві. "Радість в Господі" є дуже конечна. Виради радість і блаженність часто уживають в мильнім значінню. Сі два слова мають відмінні

значіння. Блаженний чоловік є тоді коли він є в стані мира і спокою, коли він відпочиває і має добробут і кормиться оwoчом своїх рук у спокою. (Пс. 128: 2) Він є щасливий коли він винесе перемогу для справедливої справи. (Пс. 137: 8, 9) Чоловік також щасливий коли він живе в безпечності добробуту і задоволенню і має успіх, і сим є вповні задоволений. (Пс. 144: 15; 146: 5) Каже апостол Петро: "Коли докоряють вас за імя Христове, — ви блаженні; Дух бо слави й Бога починає на вас; ними він хулиться, вами ж прославляється." — 1 Петра 4: 14.

"Хто є докорений за його вірність до Ісуса Христа, той має свідомство що він подобається Богу, і тогочас він спочиває вдоволенний в любові Божій. У повисше наведеному тексті слово "блаженні" значить щасливий стан з тієї причини що хтось знаходиться в родині Божій в ласці Господній. Се не значить підхвалення. Хто став недбалючим і байдужим у виконанні йому приписаної задачі, і є покараний за се, і тоді співає й каже: "Я розказав Господеві про се, і тепер я щасливий", такий ошукає себе. Севістію, що Бог знає все. Помилка не може зробити нікого щасливим, а противно, зробить його тверезим і думаючим, щоби він міг скористати з цього і робити дальший поступ. Заледви чи можна кого назвати веселим і щасливим у властивім значінню сих слів, коли він зайнятий в дійсній боротьбі проти ворога.

РАДІСТЬ ГОСПОДНЯ

"Свідки Єгови, за се що вони проповідують євангелію царства, є часто нападнені, арештовані і кинуті у в'язницю і підлягають злобному трактуванню у брудних в'язницях, і там вони змушені слухати як імя Єгови знеславлене й понижене, і севістію, що вони не можуть бути щасливими в такому стані; однак такі обставини спричиняють їм радість в Господі. Вони знають, що вони є правдиві і що вони терплять за справедливість і що се в гармонії з Божою волею, і тому вони радіються чинити волю Божу. Ісус зробив ясно сю різницю у приповіді о талантах. До свого слуги, що був вірний в малих річах і котрий приніс вірний звіт Господеві, Він каже: "Гаразд, слуго добрий і вірний: у малому був єси вірен, над многим поставлю тебе. Увійди в радість пана твого." (Мат. 25: 23) Ось так Ісус запрошує громаду храму увійти в Його радість.

"Що становить радість Господню? і що се значить радуватися в Господі? Се значить внутрішню втіху яка приходить із знання факту, що Божий замір має бути виконаний на оправдання Його імени і що людина котра терпить зневаги за праведність, і котра буде дальше вірна, буде мати частку в оправданні. Коли Ісус стрів смерть через розп'яття на дереві, знаючи що Він мав умерти наче проклятий грішник, Він радувався, бо Він знав що се терпіння остаточно принесе оправдання імени Єгови. (Жид. 12: 2) Через століття Сатана зневажав імя Єгови, і тепер та зневага впала на Ісуса Христа за се, що Він

був вірний своєму Отцю. (Пс. 69: 9; Рим. 15: 3) Ісус знав що се буда воля Бога, і тому Він спочивав радіючи, що Йому дозволено сповнити волю Його Отця і що Він мав задоволення, що у своїм часі Він оправдає свого Отця імя. Се була та радість перед Ним коли Він бути розп'ятим, і задля цієї причини Він перетерпів хрест. (Жид. 12: 2) Коли Ісус Христос сів на престолі і прийшов до храму, тоді Його радість звершилась, бо прийшов час на оправдання імя Його Отця. Коли Він зібрав до себе вірних послідователів, тоді прийшов радісний час і той час дальше продовжується, тому що се час оправдання імени Єгови; і тому Він каже до "вірного і розумного слуги" кляси, котрому він поручив "добро" або справи свого царства: "прийди, і бери участь у великій радості зі мною!" В послушенстві до приказів Господніх "вірний слуга" йде тепер по світі і проголошує імя Єгови і Його Царства під Христом; і тому що вони чинять се, вони підлягають всякого рода знущанню, так як Господь Ісус предсказав що вони будуть гонені. Севістію, що вони не можуть бути щасливими серед такого знущання, надужиття і ув'язнення; але вони радуються в Господі, бо се є доказом, що вони йдуть слідами Ісуса і будуть мати частку в оправданні Його імя. Многі із сих вірних терплять тілесно, і гіркі слези проливають, але вони радуються сим фактом, що вони є дітьми Господніми і мають привилей доказати їх невинність серед лихих обставин, щоби їм дістати признання від Господа.

"Терпіння й горе, се обставини які мусять попередити перед повним входом у царство, якщо ж написано: "Многими муками треба нам увійти в царство Боже." (Діян. ап. 14: 22) Тим то і апостол воскликнув: "(Ми) хвалимось горем". (Рим. 5: 3) Знаючи, що терпіння і горе мусять прийти перед входом до царства, апостол дальше писав: "Тепер радуюсь у страданнях моїх за вас, і доповняю недостаток горювання Христова у тілі моїм (смертному) за тіло Його, котре єсть церква." — Кол. 1: 24.

"Вірний і правдивий послідователь Ісуса Христа не помішає тепер так званої "блаженности" із "радістю в Господі". Коли чоловік знає й оцінює факт, що він терпить зневаги і кару з руки ворога за се, що свідок Господень вірно і на правду береже, охороняє і поширює справи царства, то се дає слугі дійсну радість, себто, внутрішню втіху у виконанні волі Божої, щоби йому дістати Боже признання і мати частку в доказуванні, що Сатана брехун а Єгова всегда справедливий. (Дальше буде)

"АРМАГЕДОН"

Ся найновіша 64-сторів книжечка (я англ. мові) є незвичайно цікава. Вона містить чудовий виклад президентів на ту тему, котра так велико зацікавила слухачів радіо в Європі й в Америці. Також містить ясну дискусію, після чого, хто пережить ту страшну біду. Десять разів ми позасмо інформацію коли ся книжечка буде випущена для сподожити від дверей до дверей. Однак, ви можете тепер набути собі сю книжечку для самої інформації й приготування. 5 ц. за одне.